

בשנאנחים את הנח�, וכמה חילות שלו שרוודפים אהריםם, בכמה חטאים של ישראל, והם בעלי תפנות, ומסתכלים בשם יהו"ה שהיא בינה, שיורדת עליהם בתקור הגבורה, כלם נופלים מקיומם, ומתקים בהם סוס ורכבו רמה בים, זה ים, נ' שער בינה, חמשים האותיות של קריית שמע.

אמרו לו ולחברים: קיה לך לעין להסכל אחר אותו שמנוב אמר התפלות של אוטם שהם חלשות, ואין להן רשות לעלות עם האחרות ולפרות עפן למטה, ובשביל אומן תפנות החלשות, נאמר ויזגב בר כל הנוחשים אמריך, שנער קطن נהג בם.

שאלו העשר עולים בי"ר הה"א וא"ז ה"י, וכל אחד יש את תפנותו, ואם חסר אחד מהם, אפלו אחרון, לא עולה התפלה שלו עמו, משום שהוא עני, ואין לו רשות להעלות תפנות עם האחרים, כל התפלות מהעכבות לעלות, עד שאותה תפלה של העני עולה, ומשום זה תפלה לעני כי יעטף, שבלם מחתפות בגלה, עד שהוא עולה עפיהם.

שאין פריד בה מהם. ותפלת העני היא שכינה, מי העני? זה צדיק, והתפלת זו נקרה עקב אל התפלות האחרות, ובגללה נאמר אפלו נחש ברוך על עקבו לא יפסיק, אף על גב שטוכב את הנזקה זו שהיא הקוץ של אותן ד', בכמה חטאיהם ללמד קיטgorיא על בני השכינה, לא יפסיק את אותה נזקה, שאם יפסיק, בgallo מסתלק הקוץ מן ד' מן אחד, ונשאר אחר, שהוא נחש ברוך בעקבו, שבגלל הנח� לא יפסיק, ולא מסתלק הקוץ של אותן ד'

רדפין אבריריהו, בכמה חובין דישראל, ואינו מאריך צלוטין, ומסתכלין בשם יהו"ה דאייה בינה, דנחה עלייה בתוקפה בגבורה, כלחו נפלין מקיומיהו, ואתקים בהו סוט ורכבו רמה בים (שם טו). דא ים נ' שעורי בינה,

חמשין אתון דקריאת שמע.

אמרו ליה ולחבירא היה לך לעיני א לאסתכלא בתר והוא דמנגב בתר צלוטין דאיון חולשין, ולית לו רשו לסלק א עם אחראין וילפרח עמהון לעילא, ובгинן איון צלוטין חולשין אתרמר (דברים כה יח) ויזגב בך כל הנחשלים אתריך, (ישעה יא) דגער קטן נהג בם.

האלין עשר סליקין בי"ר ה"א וא"ז ה"י, וכל חד אית ליה צלוטיה, ואמ חסר חד מנינו אפילו בתראה, לא סליק צלוטה דיליה עמיה, בגין דאייה ענייה, ולית ליה רשו לסלק א צלוטה עם אחראין, כלחו צלוטין מתעבן לסלק, עד דהיא אצלה אצלה דעניא סליקת, ובгинן דא תפלה לעני כי יעטוף (תהלים קב). דכלחו מטעטין בינה, עד דאייה סליק א עמהון, דלית פריד בא מנייהו.

וצלוותא דעניא איהו שכינטא, מאן עני דא צדיק, והאי צלוטה אתקראית עקב לגבי צלוטין אחראין, ובгинנה אתרמר אפילו נחש ברוך על עקבו לא יפסיק, אף על גב דסחיר לה להאי נקודה דאייה קוץ דאת ד', בכמה חובין לאולפא קטיגורא על בניו דשכינטא, לא יפסיק לה היא נקודה, דאם יפסיק, בגיןה אסתלק קוץ מן ד' מן אחד, ואשתאר אחר, דאייה נחש ברוך בעקבו, דבגין חוויא לא יפסיק, ולא אסתלק קוץ ד' מן אחד, אבל בגין עקלב אסתלק,